اَلْفَخْرُ بِالْعَفافِ

افتخار به پاکدامنی

أَيُّهَا الْفاخِرُ جَهلاً بِالنَّسَبْ
ای فخرکننده از روی نادانی بر نسب

إِنَّمَا النَّاسُ لِأُمٍّ وَ لِأَبْ
مردم فقط از یک مادر و پدر هستند

هَلْ تَراهُم خُلِقوا مِن فِضَّةٍ
آیا می بینی آنها را که آفریده شده اند از نقره

أَمْ حَديدٍ أَمْ نُحاسٍ أَمْ ذَهَبْ
یا آهن یا مس یا طلا

بَلْ تَراهُم خُلِقوا مِنْ طينَةٍ
بلکه می بینی آن ها را که خلق شده اند از گل

هَل سِوىٰ لَحْمٍ وَ عَظْمٍ وَ عَصَبْ
آیا به جز گوشت و استخوان و پی هستند

إِنَّمَا الْفَخْرُ لِعَقلٍ ثابِتٍ
افتخار فقط به خردی استوار است

وَ حَياءٍ وَ عَفافٍ وَ أَدَبْ
و شرم و پاکدامنی و ادب

